AK BABA

Küçük milletler — Galiba kavga bizim yorganın üstüne kopuyor!..

Ulaştırma Bakanına Açık Mektup!

Sayın Cebesoy,

Size açık bir mektup yazışımı, kapalı bir mektubun zarf, kâğıt, posta masrafından kaçışıma yormayınız. Sevgili Bakanlarımız arasında İstanbula en sık inceleme seyahati yapan zatı devletiniz olduğu için, mektubumu, Ulaştırma Bakanına nerede ulaştırabileceğimi kestiremedim. Maşallah, çat orada, çat buradasınız. Âdeta esatirî bir mahlûk gibi bir ayağınız Ankarada, bir ayağınız İstanbulda. Onun için, Akbaba sizi nerede bulursa, odanızın penceresine gagasile «çıt, çıt» vuracak ve mektubu posta idaresine parmak ısırtacak bir başarı ile takdim edecektir.

Bir kuşun posta idarenize böyle ulu orta meydan okuyuşuna şaşmayınız generalim... Gemilerinizin—deniz yolculuğu yapmadığım için—sık sık karaya oturuşlarından gayri bildiğim tarafı yok! Tiren seyahatlerim ise, yılda bir kaç Ankara seferinden ibaret kalıyor... Fakat, Allah cümlemizi tez günde, tez saatte halâs etsin, dostlar başından ırak, evimde ve matbaamda telefonum var paşam!.. Postahane ile olan münasebetim ise, kahvehaneden meyhaneye kadar hatırınıza gelecek ve gelmiyecek bütün hanelerle olan münasebetimden fazla.. Muhakkak günde üç dört kere biribirimizi ararız!

Eh, pek tabiîdir ki, münasebetin bu kadar çok olduğu yerde, münasebetsizlikler de az olmaz!

Şikâyet konserine, evvelâ telefondan başlamak isterdim amma, pek curcunaya döneceği için, şimdilik bu faslı geçiyorum...

Fakat Sayın Bakanım, postadan vazgeçemiyeceğim. Çünkü ben vazgeçtikçe onlar vız geçiyorlar!

O halde, müsaadenizle fakorda nihayet vererek eryada başlayım:

Son zamanlarda bizim Akbabalara bir hal oldu paşam: Uçuyorlar!.. «Kuş bu, uçar ya!» demeyiniz. Bu uçuş başka uçuş... Bir daha yuvaya dönmemek üzere!.. Gerçi eskiden de birer ikişer abonelerin uçtuğu olurdu. Amma, şimdi öyle değil, toptan, yirmişer, otuzar, ellişer, katar halinde havalanıyorlar!

Geçenlerde, Mersin bayiimiz Mehmet Ali'den bir mektup aldık: 3 ocak 1946 tarihli ve 93 numaralı Akbabaları almamış!

Eh, Karadeniz kıyısı Akdeniz kıyısından geri kalır mı hiç?.. Bir mektup da İneboludan zuhur etti: Oradaki bayiimiz Sabri Cebecoğlu da 9 ocak 1946 tarihli ve 94 numaralı Akbabaları almamış!

Üzüldüm. Üzüldüm amma telâş etmedim. Elimde, İstanbul postanesinin, işbu Akbaba paketlerini teslim aldığına dair damgalı, mühürlü bir listesi var. Hakkımdan emin, alacağım cevapla gönlüm rahat, telefona sarıldım. Bir müddet, el ve kulak değiştirerek bekledikten sonra—yumurtaya can veren Allahım—makineye de can verdi. Yol açıldı, düdük öttü ve sayın posta müdürü karşıma çıktı...

Fıkrayı belki bilirsiniz paşam:

Nasreddin Hoca, çarşıdan ciğer almış. Ahçıdan da, nasıl pişirileceğine dair üç dört satırlık bir kâğıt...

Yaz günü, bahçede ateş yakmağa çalışırken, bir çaylak gelip ciğeri kapıvermesin mi?

Hoca havalanan kuşun arkasından, elindeki kâğıdı sallıyarak seslenmiş:

— İstediğin kadar uçur.. Tarifesi bende!..

Meğer Sayın Bakanım, benim elimdeki postanenin listesi de, Nasreddin Hocanın tarifesinden farksızmış... Ha çaylağın uçurduğu ciğer, ha bizim Akbabalar!

Zira, müdür bayın ifadesine göre, bizim listemizi damgalamakla, postane, ancak bir şeyi tasdik ediyormuş: Bizim memurumuzun paketleri teslim ettiğini! Yani, Akbaba idaresinin namusunu!.. O kadar!

Amma, öte yanda bizim gazetelerimiz kâh Mersin'e, kâh İneboluya gitmiyormuş.. Buna karşı posta idaresi, Zor Nikâh'ın meşhur allâmesi gibi pür heyecan:

— Yoook, diyor, hâşâ sümme hâşâ, mesuliyet kabul etmem... Bir paket, İstanbuldan hareketle menzil-i maksuduna varıncaya dek yüzlerce elden geçer.. Kim uçurdu, kim kaçırdı, kanad açtı, dağlar aştı, tas, tus, kara kedi, mırnav, pıısss!..

Bu vaziyet karşısında cidden, amma cidden hayretteyim paşam... Topu topu iki paketimizin kaybolduğuna mı?.. Hayıır... Her hafta bütün paketlerimizin kaybolmayışına!

Akbabanın eti yenen kuşlardan olmadığını lâzım gelenlere anlatacağınıza inanarak saygılarımı sunarım.

Çimdik

Celâl Bayar, Demokrat Partinin Ankara, İstanbul, İzmir teşkilâtını hazırlıyor...

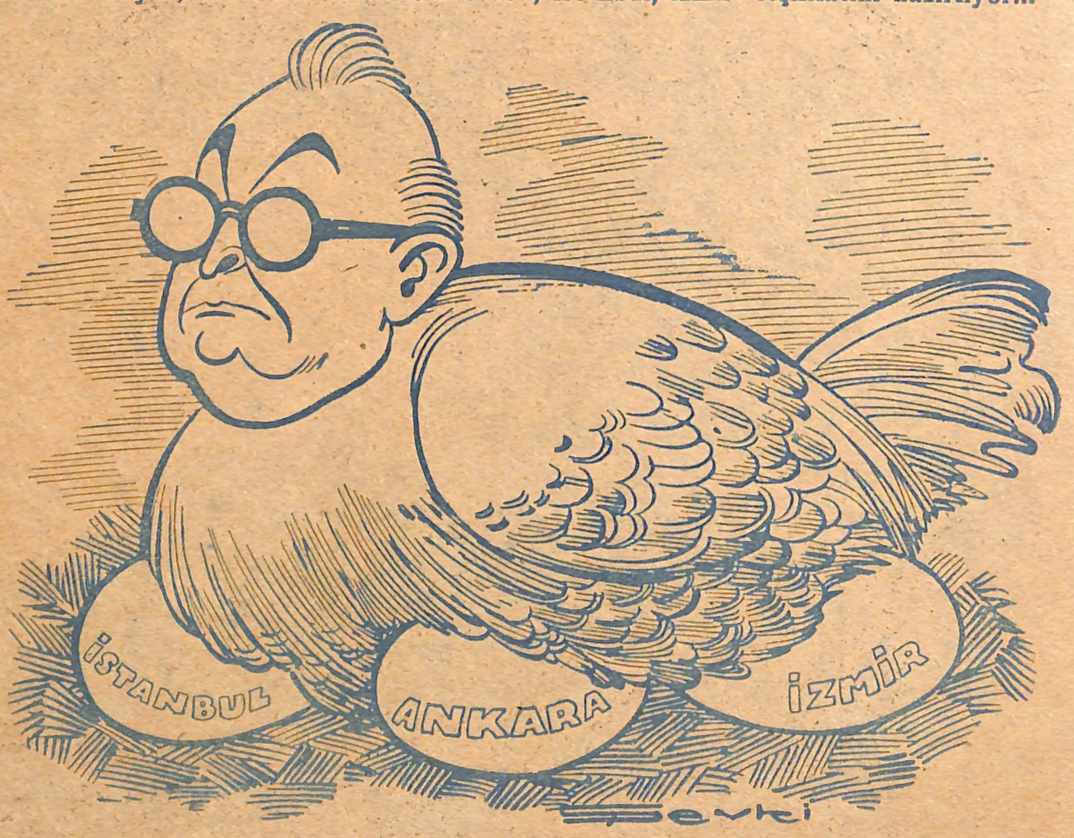

Lider Kuluçkada!

AKBABA

Yıl: 23 Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Yusuf Ziya Ortaç Sayı: 98

NEZAKET

Manavın karşısında ellerimi uğuşturarak soruyorum:

— Ahmet ağacığım, şu portakallar kaça?.. Yirmi beşere mi?.. Aman ne ucuz.. Lûtfen on tane verir misiniz?

Balıkçının huzurunda boynumu büküp mırıldanıyorum:

— Maşallah, hamsiler ne güzel.. Gümüş, gümüş.. Üç lira mı kilosu?.. Bedava... Yarım kilo tartar mısınız efendim?

Tramvayda biletçiye korka korka bir lira uzatıyorum:

— Affedersiniz, bozukluğum kalmamış.. Sizde de yoksa kalsın kardeşim!

Otobüste ayağıma basan yolcudan, göz bebeklerim can acısile dolu, sesim hıçkırıklaşmış, özür diliyorum:

— Pardon... Ayağıma bastırdım!

Durak yerinde nöbet bekliyen şoföre en nazik sesimle soruyorum:

— Müsaade buyurur musunuz?..

Sokakta, yanımdan geçen, arkamdan gelen, önümden giden yolculara okşayan gözlerle bakıyorum. Kolunda çifte gerdanlı ellilik karısı, salına salına giden çifte kirpiklerimin ucu takılsa, korku ve utançla hemen başım önüme iğiliyor, adımlarım bir birine karışıyor...

Âdetâ bir nezaket mirasyedisi oldum. Sabahtan akşama kadar, gelin başından çil kuruşlar serpen eski damatlar gibi, sağa sola "teşekkür" serpiyorum!

Gülmeyiniz bayanlar!.. Gülmeyiniz baylar!.. Görmüyor, duymuyor, okumuyor musunuz?.. Tanrının günü, kıtır kıtır adam kesiyorlar!

Bu nezaket, ne de olsa bir "hayat sigortası„ dır. İnsan gülünç olur ama, şehit olmaz!

Yusuf Ziya Ortaç

BİRİNCİ RAVNT:
— Sayı hesabile Bevin galip

MÜSABAKA

Tekel Bakanlığı, bir şarap teşvik müsabakası açmıştır. Yeşilay Kurumu Başkanı Fahrettin Kerim Gökay bu müsabakayı resmen protesto etmiştir. Fakat Bakanlık protestoyu nazarı itibare almayacaktır.

Diğer taraftan, müsabaka şarap fabrikatörleri arasında açıldığı halde, girenlerin yalnız tanınmış sarhoşlardan ibaret olduğu görüldüğünden, vaz geçilmek ihtimali de vardır. Vaziyet, müracaat edenlere anlatılmış, bunlardan ısrar edenler oldukça teselli mükâfatı kabîlinden birer şişe şarap hediye edilmesi uygun görülmüştür.

Telsiz

— Trenlere de telsiz konacakmış...

— Kazalara mâni olmak için mi?

— Zannetmem. Her halde kazanın yerini daha çabuk haber vermek içindir..

Ray

Amerikalılar tramvay rayı vermiyorlar. Tünel kayışı da gelmiyecek, malûm ya grev var. İstanbul tramvaylarının ne olacağı sualine, E. T. T. müdürü B. Hulki Erem, dövünerek şu cevabı vermiştir:

— Sormayın.. Ray olmaması berbat...

— Neden?

— Tel olmasa yine neyse.. Hiç olmazsa tramvayları telsizle işletirdik!

İmkân

Genç bayan, Amerikada tahsil görmüştü. İlk defa olarak aktör Burhanettinin bir skeçini seyrediyordu. Tesadüfen aktör Galibin yanında oturuyordu. Başlangıcındanberi yerinde duramıyan genç bayan, nihayet tanımadığı komşusuna çıkıştı:

— Âdeta felâket.. Nasıl sabredip de ıslıklamıyorsunuz, şaşıyorum!

Galip soğukkanlılıkla cevap verdi:

— Ne yapayım, hem esnemek, hem de aynı zamanda ıslık çalmak mümkün değil ki!

Doğru yol

Kayseride çıkan Doğruyol gazetesinde okuduk. Gürcü profesörlerin istekleri karşısında Kayserinin orta tahsil talebesi bir nümayiş yapmağı düşünmüşler. Fakat maarif müdürü ile emniyet müdürü vaktinde tedbir alıp nümayişi önlemişler. Gazete bunu yazdığı için iki müdür, ayrı ayrı hâdiseyi tekzibediyorlar. Aklımıza geldi. Yoksa bu mükerrer tekziplerle «Doğru yol» u tekzibettiklerinin farkında değiller miydi?

ZURNADA PEŞREV

TULÛAT GECESİ!

[Hafta içersinde, Çemberlitaş sinemasında «Tulûat gecesi» yapıldı. Hazır bulunamayanlar, o gece neler olduğunu, program sırasile aşağıda göreceklerdir.]

Sayın bayanlar, baylar!

Akbaba radyosu Çemberlitaştan naklen Tulûat gecesini veriyor. Sözü, genç sanatkârlarımızdan Tevhit Bilgeye bırakıyoruz. İşte kendisi mikrofon başında!

Aldı Tevhit Bilge:

Sayın dinleyenlerim, pardon okurlarım!

Bu gece Tulûat gecesi... Tulûat ne demek?.. Malûm: Nasıl doğarsa öylel.. Eh, insaf edelim: Maşallah hangi işimiz Tulûat değil ki, ayrıca bir Tulûat gecesi yapılsın?.. Tulûatl.. Tulûatl.. Tulûatl.. Meselâ, Mahrukat Ofisi meselesi: Kış ortasında tasfiyeye kalkıldığı için tulûattır. Hem de soğukça bir tulûatl.. Tünelin işlemesi veya işlememesi de öylel.. Sonra, et narhının durup dururken kalkışı, bir tulûat değil mi?.. Hele yeni partilerimiz, isimlerinden programlarına kadar baştan başa tulûatl.. Bizim tulûatımıza gelince: Bunlar da şarkı, nükte cinsinden zararsız tulûat olacakl.. İşte meşhur okuyucumuz Zehra Bilirl.. Evet, farkındayım: Bu akşam şansınız bilgiden açıldı. Bendeniz Bilge, şarkıcı Bilir! Epey şey öğreneceksiniz demektir. Bayan Zehra muhtelif Anadolu türküleri okuyacak!

Aldı Zehra Bilir:

(Alkış tufanı. Zehra Bilir bir Karadeniz havası söylemeğe başlar)

Bu esen kara yeldir.
Kanadlanıyor taka!
Siyasette bedeldir
Cihana Hasan Saka!

Yıldız bastı poyrazı,
Sakamız aldı sazı,
Hırlasa da her tazı
Basmayız öyle faka!

Gazetelerden: Amerikalılar ayla temas ettiler!

— Muharebe biteli bir yıl oluyor, hâlâ Avrupadan kadın modalarına dair birşey geldiği yok...

— Bir az daha sabret, yakında "Ay„ dan gelecektir!

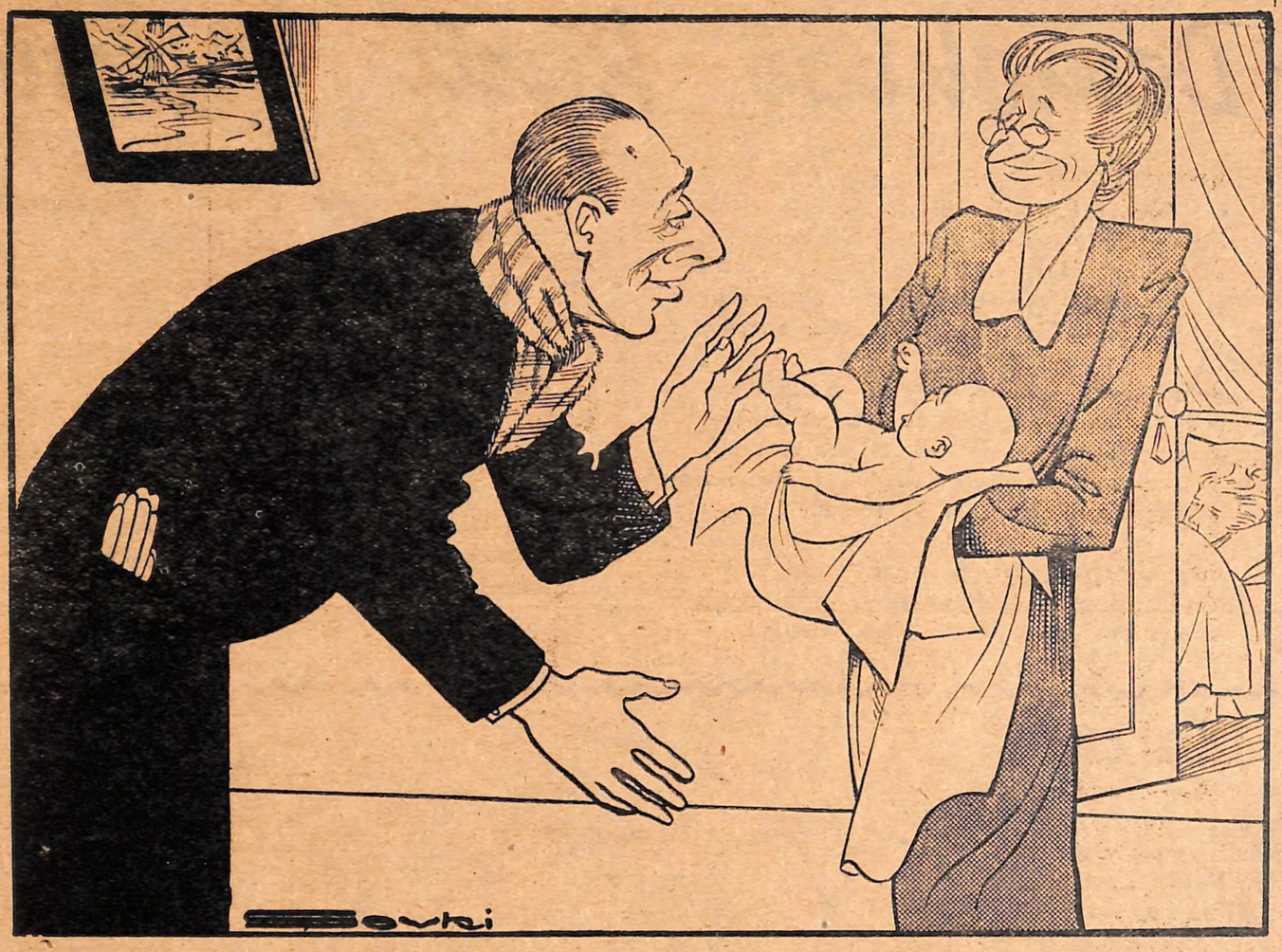

Ebe — Tebrik ederim: Kız!..
Baba — Belli... Anası gibi tepine tepine ağlayışından belli!..

(Sürekli alkışlar. Zehra Bilir Isfahandan bir şarkıya başlar)

Makam yanıktır: Isfahandan,
Yandım aman, yandım aman!
Ufkumuz kızıl duman!
Yandım aman, yandım aman!

Konseye düştü işimiz,
Sökülmek üzre dişimiz,
Ahondumuz, duruşumuz!
Gitti gider Azeristan!

(Zehra Bilir alkışlar arasında çekilir. Tevhit Bilge görünür)

Aldı Tevhit Bilge:

Şimdi efendim, bizim arkadaşlarla İsmail Dümbüllü kumpanyası ve Bay Ahmet Güldürür birlikte Baskın isimli tarihî komediyi temsil edeceğiz. Daha doğrusu edecektik. Çünkü vazgeçtik. Tarihî komedi ne de olsa hakikate bağlılık ister. Sonra tarihtir, sıkar insanı. Her gün görmeğe alıştığımız «devairde evrak takibi», «maydanozcunun karaborsacılığı» gibi gülünçlü skeçlerden birini, yahut da «otobüs yolculuğu» veya «tramvay bekleme yerinde» gibi dramlardan bir kaçını temsil etmeği daha uygun bulduk.. Şimdi sayın dinleyiciler, evvelâ tramvay bekleme yeri... şey.. Bayanlar, baylar! Heeey! Yahu! Ne oluyorsunuz? Nereye millet!

Aldı Görünmiyen Adam:

Alo, Alo.. Akbaba radyosu Çemberlitaş sinemasından bildiriyor. Tulûat üstadı Tevhit Bilgenin tramvay bekleme yerini temsil edeceğiz demesi üzerine halk kapılara, pencerelere hücum etti. Seyirciler arasında bir intizam memuru var. Zavallının hali görülecek şey! Cıyak cıyak düdük öttürüyor amma, kim dinler? Besbelli, kendini hakikaten bekleme yerinde sanmış!

Sahnede olanları görmeyin.. Biri soruyor: İsabet kaç numaraya? Beni Sait Çelebi sandılar galiba.. Alo.. Alo.. Mikrofon tehlikede! Sayın dinleyenlerim: Artık yalnız sesimi işiteceksiniz! Çünkü görünür halde kaldıkca kargaşalıkta başıma bir iş gelmesi ihtimali var. Kendimi Amerikan filimlerinde sanıyorum.

Müjde, müjde.. Vasfi Rıza sahnede göründü.. Hesapta bu yoktu ama, malûm, tulûat işte.. Mikrofonu ona veriyorum..

Aldı Zobu:

Anneeee! Annecim, annecim.. Noluyorsunuz yahu? Bu ne be?. Hey, hişt! baksana ayol.. Annemi görmedin mi o tarafta? Palabıyıklı bir herifin yanındaydı..

Bir ses:

O palabıyıklı herif te kim?

Zobu:

Babam..

Aynı ses:

Ulan, insan babasından öyle mi bahseder?

Zobu:

Napıyım? Ben bu zamanın öğrencilerindenim. Kabahat benim mi?

(Kahkahalar)

Aldı Görünmeyen Adam:

Alo.. Alo... Vasfinin görünüşü herkesi yatıştırdı. Halk gülmekten kımıldayacak kuvvet bulamadığı için olduğu yere çökerek kalakaldı. İşte kuliste Tevhit Bilge.. Ürkek ürkek sahneye çıkıyor.. Halk ona da gülüyor.

Aldı Tevhit:

Sayın Bayanlar, Baylar.. Şimdi gecemizin en güzel numarası olan Balet heyeti hünerlerini gösterecek.. Balet heyeti aslında, hazır-

(Lütfen sayfayı çevirtiniz)

Demokrat Parti Marşı

Biz demokrat erleriz, sürdük meydana atı!
Bizimdir göğün üstü, bizimdir yerin altı!
Ülkümüz: Birleştirmek üst katiyle alt katı!
Liderimiz Bayardır: Yurdun en demokratı!
Menderes Çiçeronu, Köprülüdür Sokratı!

Refik Koraltan bizim, bizimdir Refik İnce,
İkisi de destanlar yazar bir tek pirince!
Tamam oldu partimiz Cemal Tuca girince!
Liderimiz Bayardır: Yurdun en demokratı,
Menderes Çiçeronu, Köprülüdür Sokratı!

Bu gün değilse yarın bizimdir: Öniş, Eriş!
Yerde, gökte, denizde ne varsa bizim her iş!
Yüniş, ipekiş, camiş, etiş, otiş, şekeriş!
Liderimiz Bayardır: Yurdun en demokratı,
Menderes Çiçeronu, Köprülüdür Sokratı!

Peşinden koşmayacak var mı Celâl Bayarın?
Tanır «İş erbabını» her taşı bu diyarın!
Bal Mahmudun ağzından ballar akacak yarın!
Liderimiz Bayardır: Yurdun en demokratı,
Menderes Çiçeronu, Köprülüdür Sokratı!

Partimizde farkı yok bülbüllerin kargadan!
Mallarımız meydanda: Hepsi de «İş» markadan!
Pirimiz Osman zade dayanıyor arkadan!
Liderimiz Bayardır: Yurdun en demokratı,
Menderes Çiçeronu, Köprüldür Sokratı!

Çimdik

Tulûat gecesi

(Baş tarafı arka sayfada)

lanmakta olan büyük bir pandominanın dans ekibidir. Matbuat pandominası isimli bu trup yakında faaliyete başlıyacaktır. Bu gecenin şerefine numara yapacakları sırasiyle takdim ediyorum: Bale Şefi Bay Hüseyin Cahit Yalçın!

(Hüseyin Cahit alkışlar ve tüller arasında sahneye çıkar, zerafetle kırıtır)

Balet yıldızları: Peyami Safa, Doğan Nadi, Ziyad Ebüzziya, Şevket Rado, Celâlettin Ezine... Ve pandominanın palyaçosu!

Aldı Görünmeyen Adam:

Alo, alo... Sayın dinleyiciler, bütün yıldızları isimleriyle takdim eden Tevhit Bilge palyaçonun kim olduğunu söylemedi... Ben de, yüzü gözü fazla boyalı olduğu için pek tanıyamadım... Kusura bakmayınız!

— Görünmeyen Adam —

●

Yeni neşriyat

Türk Dil Kurumu "Türk Argosu„ isimli eserin ikinci basımını yapmıştır. Haber verildiğine göre, kurum, bu tarzda rağbet gören hayırlı neşriyatına devam edecektir.

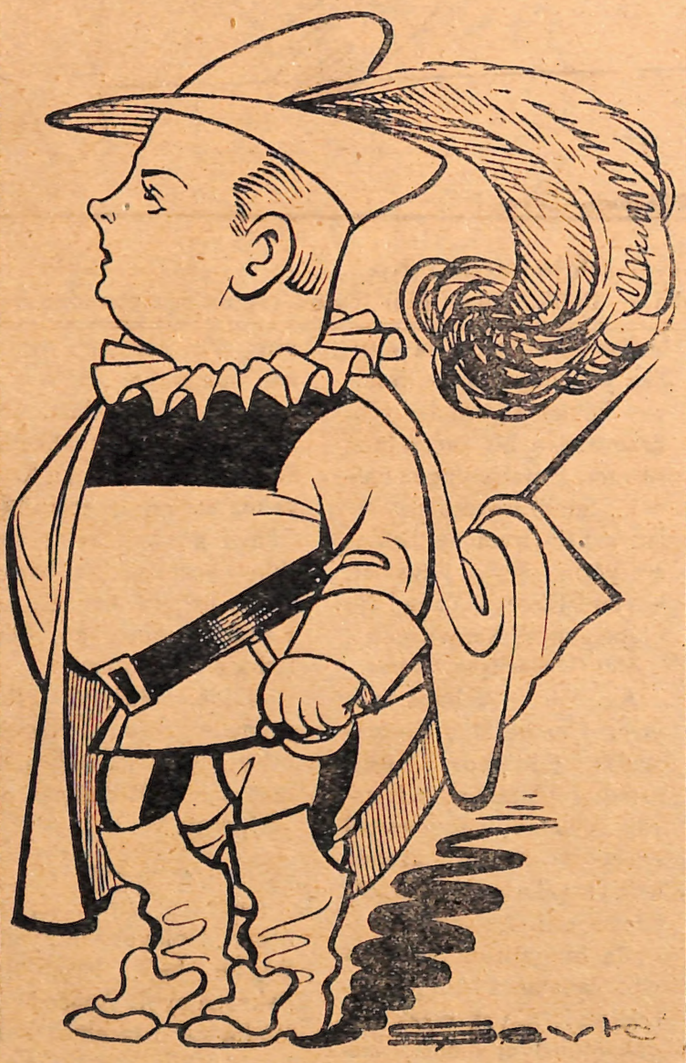

Cyrano de Bergerac şairi: Sabri Esadi Siyavuşgil

DALGA

Vapurdaydılar. Erkek dalgın dalgın gazetedeki iri harflerle yazılı bir havadisi okuyordu: "Dünyayı bir cinayet dalgası dolaşıyor!„

Karısı bir şey söyledi, duymadı, kadın tekrarladı, yine duymadı. Nihayet kadın dürtmeğe mecbur kalınca hemen kendine geldi ve cevap verdi:

— Affedersin karıcığım dalga geçiyordum!

Zengin

Bir kaç karaborsacı barda eğleniyorlardı. Biri, yanındaki yosmanın sigarasını bir elli liralıkla yaktı. Öbürü kızdı, yüz liralıkla yaktı. Kayserili Bodos:

— O da ne ki? dedi ve cebinden çek defterini çıkarıp üzerine bir 10.000 lira yazarak altını imzaladıktan sonra kadının sigarasını tutuşturdu!

Sanat

Bir gün, uzun zamandan beri görüşemedikleri bir hanımefendi, şair Yahya Kemale Parkotelde rasladı. Üstadı âdeta tanıyamadı. Sonra zerafetle sordu:

— Maşallah... Nasıl oldu da bu kadar üstadane bir tarzda, âdeta değişmeden, sanatla ihtiyarladınız?

Yahya Kemal, aynı zerafetle mukabele etti:

— Gayet basit hanımefendi.. Bütün ömrümü bu işe vakfederek!

— İnan bana, seni deli gibi seviyorum...

— Deli gibi mi?.. Haydi efendim, haydi... Nişan yüzüğünü geri verdiğim zaman, silâh çekeceğine içini çekip gittin!..

Balıkpazarı, İstamat Yoanidis

Tramvayın içinde kapının bir tarafında şarap ilânı, öbür tarafında Yeşilay. Bu hal size dokunmuyor mu?

Marko Paşa:

Tabiî dokunuyor, hangisine bakacağımı şaşırıyorum.

★

Adana, Hayri Kozan:

Size bir şarkı soracağım:

Kış geldi, firak açmadadır
sineme yâre
Vuslat yine mi kaldı, güzel,
başka bahâre

şarkısı kimin üzerine söylenmiş biliyor musunuz?

Marko Paşa:

Evet, sulhun!...

★

S. Yurdsever Manisa:

Moskova radyosu Türk gazetelerinden birçoğuna mürteci damgasını vuruyor. Haydi bunu anlayalım. Fakat Hüseyin Cahit Yalçın'a profaşist diyor. Bunu anlıyamadım.

Marko Paşa:

Vallahi ben de anlıyamadım. Herhalde Faşist profesörden kinaye olacak!

★

Hüseyin Yağal, Edremit:

18 yaşında bir kızım var. Güzelcedir. Göze batıyor. Tahsilini bitirsin de mi evlendireyim, yoksa bıraktırayım mı?

Marko Paşa:

Nasıl istersen öyle yap ama, tahsilini bıraktırırsan kızcağıza dert olur. Tamamlarsa, hiç korkma, nasıl olsa kendi evlenir, sana dert olmaz!

İkisi birden — [Kendi kendine] Aman yarabbii.. Ne acayip giyinenler var!..

FELEGİN ÇENBERİ

Aman Yavrum Tikaat Ol!

YAZAN: Burhan FELEK

[Bazı tramvaylara elektrik cereyanı geçerek yolcuları çarpmış — Gazeteler]

Sıkışık bir Kurtuluş tramvayı Taksimden zorla kalktı. Kapıda salkım salkım yolcular asılmış. İçersi panayır yeri. Tıklım tıklım. Buranın yolcuları bir âlemdir. Herkes duracak yer bulamazken biletçi «gezi» de gezer gibi ferih fahur dolaşmak istiyor.

— Of be! Yavaş ol! Araba gibi geçoorsun!

— Ya nasıl geçelim...

— Yel gibi geçmeli. Ağnadın ne demek istediğimi?

Başka bir ses...

— Yel, ilâzım ise bana gel!

— Sen mani da uyduroorsun Osep Ağa! Şairsin ne?

— Ben babadan kalma şairim zo!

— Baban da uydururudu?

— Onu git de irahmetliye sor...

Biletçi:

— Fazla konuştuk. Hadi bakalım paralanın!

— Hep barabar he!..

Gülüşmeler.

— Kontrol!

— Hah buldun zamanını. Zo biz duracak yer bulamooruz. Sen de gelmişsin efendime söyleyeyim kontrol edoorsun. Bunun bir tehna zamanı yoktur?..

— Sen benim işime karışma..

— Sen de benimkine karışma!

— Ben vazifemi yapıyorum.

— Ben de vazifemi yapoorum.

— Sen bana hakaret ediyorsun?

— Ben akşamları okudar yoruloorum ki şey bile edemoorum bayım. Nerede kalmış hakaretlik edeyim.. Sen ne söyloorsun.

— Sen benim vazifeme müdahale ediyorsun..

— Etmoorum dedim ya zo!

— Ediyorsun işte.. Beni lâfa tutuyorsun!

— Kuzum sen tramvaya tutulmuşsun artık lâfa...

İçerden bir kadın sesi:

— Zo ne titroorsun! ızpazmos tuttu ne?.. Bırak kollarımı.. Ay ne biçim adamdır bu!

Sesler:

— Madam çok rahatsız oloorsan...

— Tayyareye bin..

— Uçarkaleye bin...

— Nerede bulayım uçarkaleyi!

— Madam sen beni dinle! Uçarkale bulamazsan tahtakaleye bin.. Efendim seni alınca doğru cennete!

— Zo, ne sarsıloorsun, zangır zangır..

Yolcu:

— Alettirik çarptı da.. Madam sana tutundum... Galiba kayıştan geçti!..

— Bana da geçireceksin alettiriği.. [Bağırarak] Zo bırak fena oloorum. Ay aman.. [Arkasını dönüp izbandut gibi birini görünce] Alettirik seni buldu çarpmak için... Bırak kolumu..

— Vallahi madam, ödüm koptu.. Şu pencere demirini tuttum. İçimde bir şeyler kaynadı!..

Yolculardan biri:

— Madam pencereye dokunma senin de için kaynamaya başlar!

— Siz sus olun. Ben size lâf etmoorum. Ben bu mösyö ilen [mösyö dediği iri yarı hamal kılıklı herif] konuşoorum. [Ona] İçin gıcıklandı he!

— Evet madam.. O sıra sana tutundum.. Sen de sarsıldın değil mi?..

— He öyle bir şey olduu.. Lâkin pek fargetmedim...

O sırada tramvayda sarsıntılar. Durma ve kalkmalar olunca yolcular birbirinin üstüne düştü.. Bir yolcu tekrar madama yapışınca beriki bağırdı:

— Zo başka adam yoktur alettirik geçirecek? Hep bana tutoorsun!

Arkasına dönüp bakınca bir genç delikanlı gören madam yumuşaklıkla:

— Ha sen idin yavruum? Sana da vurdu ceryan? Aman tikaat et! Düşersin! Tutun tutun zararı yok! Beni alettirik vurmaz.

Gülüşmeler oldu.. Kısık sesli biri seslendi:

— Madam beni de çarptı Kime tutunayım? Müsaade edersen?..

— Sen karagola tutul inşallah. Bu tramvayda başka ceryan geçirecek adam kalmadı zo!

— Ya delikanlıya bir şey demiyorsun?

— Damla kıdar maksum çocuktur. Bırakayım da ölsün he?!..

— Vay damla vay...

Çocuk kızardı. Arkadaşları lâf attılar:

— Agop.. Kaç damlasın zo?

Ve kadın devam etti:

— Bu arabaya düşeceğime analâğmına düşseydim...

— Hay ağzını öpeyim...

— Çenen pırtı!

— Seninki benden pırtı... Bak hiç susoorsun?

— Ben karıyım...

— Memnun oldum, tanıştığıma.. Bayan karı!..

Ve gülüşmeler...

Burhan Felek

●

Ceza

— Afrikada bir adamın karısı ölmüş...

— Vah vah... ama ne diye söylüyorsun bunu?

— Çünkü adam başka şehirde, kadın başka şehirde imiş..

— Ey?

— Adam kalkmış, tayyare ile gitmiş karısının cesedini almağa.. Bir de ne görsün?

— Ne gürmüş?

— Karısı tabutta dipdiri yatıyor..

— Hay Allah cezasını versin!

— Adamın mı?

— Hayır canım, Allah adamın cezasını zaten vermiş, kadının!

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

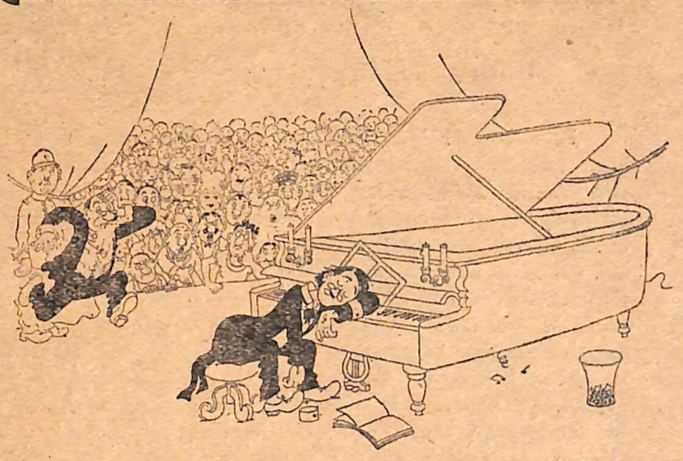

Ah, ne hassas sanatkâr!.. Ne zaman "Ninni„yi çalsa, hemen uyuyuverir!..

— Peki, ya sana kürk aldığımı karım duyarsa?..

— Haydi,¦ haydi.. Sen bana "Karım ağır işitir„ dememiş miydin?..

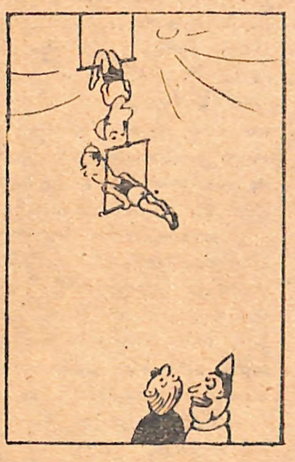

— Eyvah.. Ha düşdü, ha düşecek!

— Canbazın dişleri mi çürüktür?

— Hayır, hiç çenesi durmaz, gevezedir!

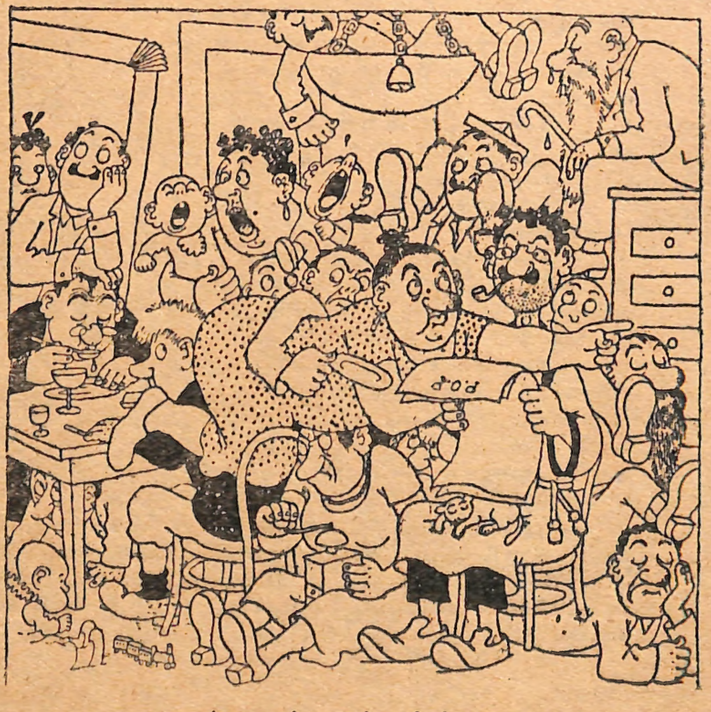

Avrupada mesken buhranı

— Buz dolabının kapısını vuruver bakalım, Mösyö Jorj uyanmış mı?!..

Meğer Sevmek

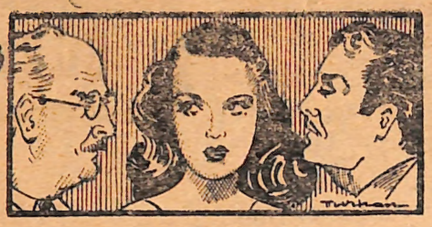

Tefrika No. 15

Yazan : A. H. Reel

Fakat bu hâdise zaten beklenmedik birşey değildi. Avusturya ve Çekoslovakya'nın istilâsı Münih mülâkatlarından sulhü koruyacak bir netice elde edilememesi, Danzig ayaklanması ve Polonya'ya hücum!. Bahçede sofra hazırlanırken ağaçtan ağaca tel uzatılarak küçük setin önündeki masaya yerleştirilmiş radyodan Kadrinin kulağına akseden harb havadisi genç adamı iştahını kaçıracak derecede derin bir düşünceye düşürmüştü. Of!.. Ertesi gün ve onu takibedecek günler, haftalar, hattâ aylar üstüne öyle muazzam işler yığıyordu ki altından nasıl kalkacağını şimdiden bir türlü kestiremiyordu. Evet, bütün nakitleri, eshamı, tahvilâtı elden çıkarmak, hattâ emlâki, fabrikaları, makineleri, stokları ipotek ederek bankalara borçlanmak, ambarlara, depolara deri, kösele, malzeme, yedek makine aksamı yığmak lâzımdı. Kurulmuş bir saat gibi tıkırında işliyen işleri şu anda karma karışık dolamlı açlı bir vaziyet alıyordu.

Ayağa kalktı, iki elini pantalonunun ceplerine soktu. Kumları, küçük taşları çıtırdata çıtırdata bir aşağı bir yukarı dolaşıyor, zihnen birtakım hesaplar yapıyor, hattâ arasıra kendi kendine yüksek sesle sualler soruyor, cevaplarını da bir mırıltı, bir homurtu halinde veriyordu. O kadar başka bir âlemde idi ki Lem'i beyin köşkün merdivenlerini inip yanına yaklaştığının katiyen farkında olmadı. Onun :

— Kadri!

Diye seslendiğini duyunca boş bulunup yerinde sıçradı :

— Sen misin, babacığım?..

— Evet.. ne o benzin sapsarı olmuş.. elin ayağın titriyor.. çok sinirli bir vaziyette sin. Uzaktan baktım.. Deli gibi yalnız başına konuşup duruyorsun.. Ne var, ne oldu?

— Babacığım havadisten haberin yok galiba..

— Hayrola, ne var?

— Fransa ve İngiltere Almanya'ya harb ilân ettiler..

— Bunun böyle olacağı esasen belli idi evlâdım.. Onun için fazla heyecana kapılmaya ne lüzum var. Belki ileride bize sıçraması ihtimali de akla gelir ama, o vakte kadar Allah kerim.. Gün doğmadan «Meşimei şep» ten neler doğar!

— Ah, babacığım, sen çok iyisin, hoşsun.. Elmas yürekli bir insansındır ama, oldukça geniş havsalalı, kayıtsız bir adamsındır..

— Yavrum, hastalığım zamanına kadar bunun tamamiyle aksi bir durumda idim. Rahatsızlık asabiyetimi, hassasiyetimi büsbütün arttırmıştı. Fakat kendi üzerime telkin yapa yapa çok şükür o hallerden de kurtuldum. Rahatsızlığı da yendim. Aksi takdirde kıkırdayıp gidecektim.. Allah rahmet eylesin anneciğim ne kadar sağlam ve dünyaya temel kakmış gibi gürünürdü. Beni ise, tabiî hatırlıyorsun, «ha bugün ha yarın ölecek!» diye bekliyordunuz.. Eh kader, kısmet böyle imiş..

— Baba, şimdi bu acı maziyi canlandırmakta ne fayda var..

— Sen sebeboldun evlâdım.. Beni harb haberinden teessür duymamakla, dünya yanarken hasiri yanmaz vaziyette görünmekle itham ettin. Halbuki dört beş yıl evvel sen tamamiyle böyle bir zihniyette idin. Bütün zamanın kadın peşinde koşmak, zevk ve safa âlemlerinde dolaşmakla geçiyordu. Ben de hasta, alil, vaktimin ekserî kısmını yatakta geçiriyor, köşkün içinde ancak bastonla gezebiliyordum. Demek ikimiz de işlerle hemen hemen hiç meşgul olmuyorduk, ama onlar yine pek âlâ tıkırında gidiyordu.

— Babacığım, haksızlık ediyorsun, mantıksız lâkırdılar söylüyorsun. Büyük annemin fabrikalar üzerindeki dikkatli ve muntazam kontrolünü unutuyorsun.. Sonra, haydi rahmetli diyelim, Faik beyin varlığını da hiçe sayıyorsun.. Şimdi onun vazife ve mesuliyetini ben yüklendim. Sen de gûya büyük annemin mevkiindesin ama, doğrusunu istersen o kadar otoriter bir murakabe icra edemiyorsun..

— Eskişehirde elektrik santralı patlamış, şimdi şehri karanlıkta bırakan mesulü arıyormuşlar!

— Beyhude zahmet: karanlıkta bulunur mu hiç!

— Hah.. hah.. Fındık kabuğundan çıkmış ta kabuğunu beğenmemiş, Atalar sözü gerçekten doğru imiş.. Ya hastalığım devam etseydi, yahut ölüp gitseydim, yine senin bu türlü azarlarına maruz kalacak mı idim?.

— Baba, sözlerimi yanlış anladın.. Allah sana daima iyi sıhhat ve uzun ömür versin, işlerle meşgul olmamandan şikâyetçi değilim, fakat şu harb hâdisesi dolayısiyle senin karakterini tahlil etmek istedim, yoksa, tek başıma da deminden beri gözümde büyüttüğüm güçlükleri yenerim.. Eh kimbilir, belki de bu şekilde hayatımı tamamiyle çalışmaya ve kazanca hasretmek için evlenmemişim.. İzdivaç ne kadar olsa bir erkeğin elini kolunu bağladığı kadar zihnini de körletir, serbes ve hudutsuz faaliyetine engel olur.. Flört yaptığım yüzlerce kızdan hiçbirine vaidde bulunmadığıma pişman değilim.. Fakat iki tanesi hakikaten yüreğimde hâlâ işliyen ve sızlayan birer yaradır. Feride cidden beni severdi, aşkı yüzünden de ihtimal bana çok sadık ve itaatli bir zevce olurdu, yahut ta kıskançlık sahneleriyle yuvamızı durmadan dinlenmeden bir cehenneme çevirirdi. Onu alsaydım, büyük annemin gözleri açık gitmiyecekti. Salihaya gelince, Affan beyin kızı hisleriyle değil akliyle ve muhakemesiyle hareket eden kadınlar içinde emsali nâdir bulunur enerjik bir mahlûktu. Herhalde ticaret ve fabrika işlerinde bize çok yardımı dokunacaktı. Hele İsviçre'de sigortacılık stajı yapıp geldikten sonra büsbütün olgunlaşmış, ciddileşmişti. Ne ise, belki de böylesi daha hayırlı oldu.

— Oğlum, o vakitler henüz yirmi üç yirmi dört yaşlarında bulunmana rağmen vesayet altında yaşayan bir adam değildin. Peşâlâ evlenebilirdin, hattâ annemin Feride ile seni bir odada gerdeğe koymadığı kalmımıştı. Öyle bir birleşmeyi sade teşvikle iktifa etmiyor, işin son derece üstüne düşüyordu.

— Onu demin ben de itiraf ettim baba..

— Sahi iyi kızdı Feride, Kadri.. Şimdi Amerika'da değil mi?

— Evet, Süheyl Ticaret Ataşesi oldu ya.. Eğer harb alevi Amerika'ya da sıçramazsa dünyada onlardan rahat kimse olmıyacak..

— Salihayı ancak hayal meyal hatırlıyorum.. O kiminle evlendi kuzum!

— Evlenmedi babacığım, Reassürans da çalışıyor.. Herkes gayet kıymetli bir eleman olduğunu tasdikte müttefik..

Lem'i beyle Kadri gezinerekten böyle uzun bir hasbihale dalmışken uşak, yemek masasının tertibatını tamamlamış ve çorbayı da getirmişti. Yanlarına yaklaşıp :

(Arkası var)

— Etmoorum dedim ya zo !

— Ediyorsun işte.. Beni lâfa tutuyorsun !

— Kuzum sen tramvaya tutulmuşsun artık lâfa...

İçerden bir kadın sesi :

— Zo ne titroorsun ! ızpazmos tuttu ne ?.. Bırak kollarımı.. Ay ne biçim adamdır bu !

Sesler :

— Madam çok rahatsız oloorsan...

— Tayyareye bin..

— Uçarkaleye bin...

— Nerede bulayım uçarkaleyi !

— Madam sen beni dinle ! Uçarkale bulamazsan tahtakaleye bin.. Efendim seni alınca doğru cennete !

— Zo, ne sarsıloorsun, zangır zangır..

Yolcu :

— Alettirik çarptı da.. Madam sana tutundum... Galiba kayıştan geçti !..

— Bana da geçireceksin alettiriği.. [Bağırarak] Zo bırak fena oloorum. Ay aman.. [Arkasını dönüp izbandut gibi birini görünce] Alettirik seni buldu çarpmak için... Bırak kolumu..

— Vallahi madam, ödüm koptu.. Şu pencere demirini tuttum. İçimde bir şeyler kaynadı !..

Yolculardan biri :

— Madam pencereye dokunma senin de için kaynamaya başlar !

— Siz sus olun. Ben size lâf etmoorum. Ben bu mösyö ilen [mösyö dediği iri yarı hamal kılıklı herif] konuşoorum. [Ona] İçin gıcıklandı he !

— Evet madam.. O sıra sana tutundum.. Sen de sarsıldın değil mi ?..

— He öyle bir şey olduu.. Lâkin pek fargetmedim...

O sırada tramvayda sarsıntılar. Durma ve kalkmalar olunca yolcular birbirinin üstüne düştü.. Bir yolcu tekrar madama yapışınca beriki bağırdı :

— Zo başka adam yoktur alettirik geçirecek? Hep bana tutoorsun !

Arkasına dönüp bakınca bir genç delikanlı gören madam yumuşaklıkla :

— Ha sen idin yavruum? Sana da vurdu ceryan? Aman tikaat et ! Düşersin ! Tutun tutun zararı yok ! Beni alettirik vurmaz.

Gülüşmeler oldu.. Kısık sesli biri seslendi :

— Madam beni de çarptı Kime tutunayım ? Müsaade edersen ?..

— Sen karagola tutul inşallah. Bu tramvayda başka ceryan geçirecek adam kalmadı zo !

— Ya delikanlıya bir şey demiyorsun ?

— Damla kıdar maksum çocuktur. Bırakayım da ölsün he ?!..

— Vay damla vay...

Çocuk kızardı. Arkadaşları lâf attılar :

— Agop.. Kaç damlasın zo ?

Ve kadın devam etti :

— Bu arabaya düşeceğime analâğmına düşseydim...

— Hay ağzını öpeyim...

— Çenen pırtı !

— Seninki benden pırtı... Bak hiç susoorsun ?

— Ben karıyım...

— Memnun oldum, tanıştığıma.. Bayan karı !..

Ve gülüşmeler...

Burhan Felek

●

Ceza

— Afrikada bir adamın karısı ölmüş...

— Vah vah... ama ne diye söylüyorsun bunu?

— Çünkü adam başka şehirde, kadın başka şehirde imiş..

— Ey?

— Adam kalkmış, tayyare ile gitmiş karısının cesedini almağa.. Bir de ne görsün?

— Ne gürmüş?

— Karısı tabutta dipdiri yatıyor..

— Hay Allah cezasını versin !

— Adamın mı?

— Hayır canım, Allah adamın cezasını zaten vermiş, kadının!

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

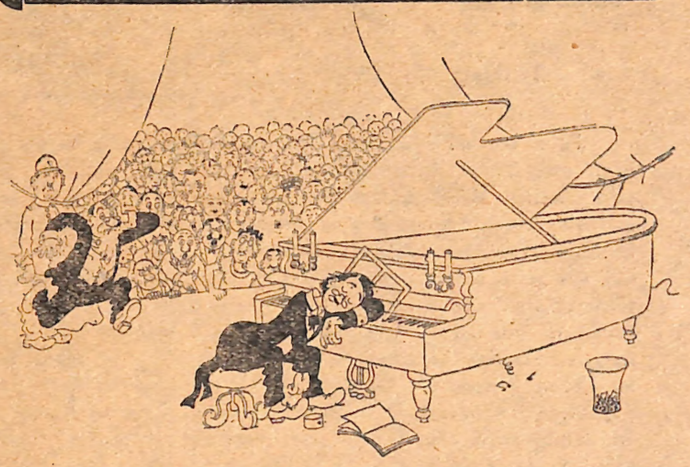

Ah, ne hassas sanatkâr !.. Ne zaman "Ninni„yi çalsa, hemen uyuyuverir !..

— Peki, ya sana kürk aldığımı karım duyarsa ?..

— Haydi, haydi.. Sen bana "Karım ağır işitir„ dememiş miydin ?..

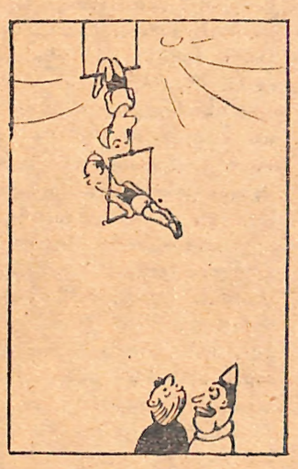

— Eyvah.. Ha düşdü, ha düşecek !

— Canbazın dişleri mi çürüktür ?

— Hayır, hiç çenesi durmaz, gevezedir !

Avrupada mesken buhranı

— Buz dolabının kapısını vuruver bakalım, Mösyö Jorj uyanmış mı ? !..

ŞARAPLARIMIZ

Yurdun En Nefis Üzümlerinden Yapılmıştır

TEKEL

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini-lere mutlaka yedirini.z. Taklitlerinden sakınınız.

Necati ismine dikkat

Bahçekapı: SALİH NECATİ

AYLIK ANSİKLOPEDİ

Her kütüphanenin, daima el altında bulunacak ana kitabı

AKBABA

PERŞEMBE GÜRLERİ
ÇIKAR, SİYASİ
MİZAH MECMUASI

İDAREHANE

Ankara caddesi, No. 47

Telefon: 22129

ABONE

Türkiyenin her tarafı için: Seneliği 1000, altı aylığı 500, üç aylığı 250 kuruş.

Yabancı memleketlere: Seneliği 2000, altı aylığı 1000, üç aylığı 500 kuruş.

7 Şubat, 1946 Perşembe

Sayı: 98

20 Kuruş

Ümit Kapısı

Yeni yılın, yazlık ve kışlık bütün masraflarına karşı Millî Piyango, bütün vatandaşlara açılmış bir ümit kapısıdır.

Sahibi ve neşriyat müdürü: Yusuf Ziya ORTAÇ

Basıldığı yer: İbrahim Horoz Basımevi

Meşhur bir cild mütehassısının şayanı hayret keşfi olan ve «BİOCEL» tabir edilen kıymetli ve gençleştirici cild unsuru şimdi (pembe renkteki) Tokalon kreminin terkibinde bulunuyor. Onu her akşam yatmazdan evvel sürünüz ve her sabah daha genç uyanınız. Gündüzleri de beyaz renkte (yağsız) Tokalon kremini kullanınız. Cildi beyazlatır, tazeleştirir ve kadife gibi yumuşatır.

İYİMSER LE KÖTÜMSER

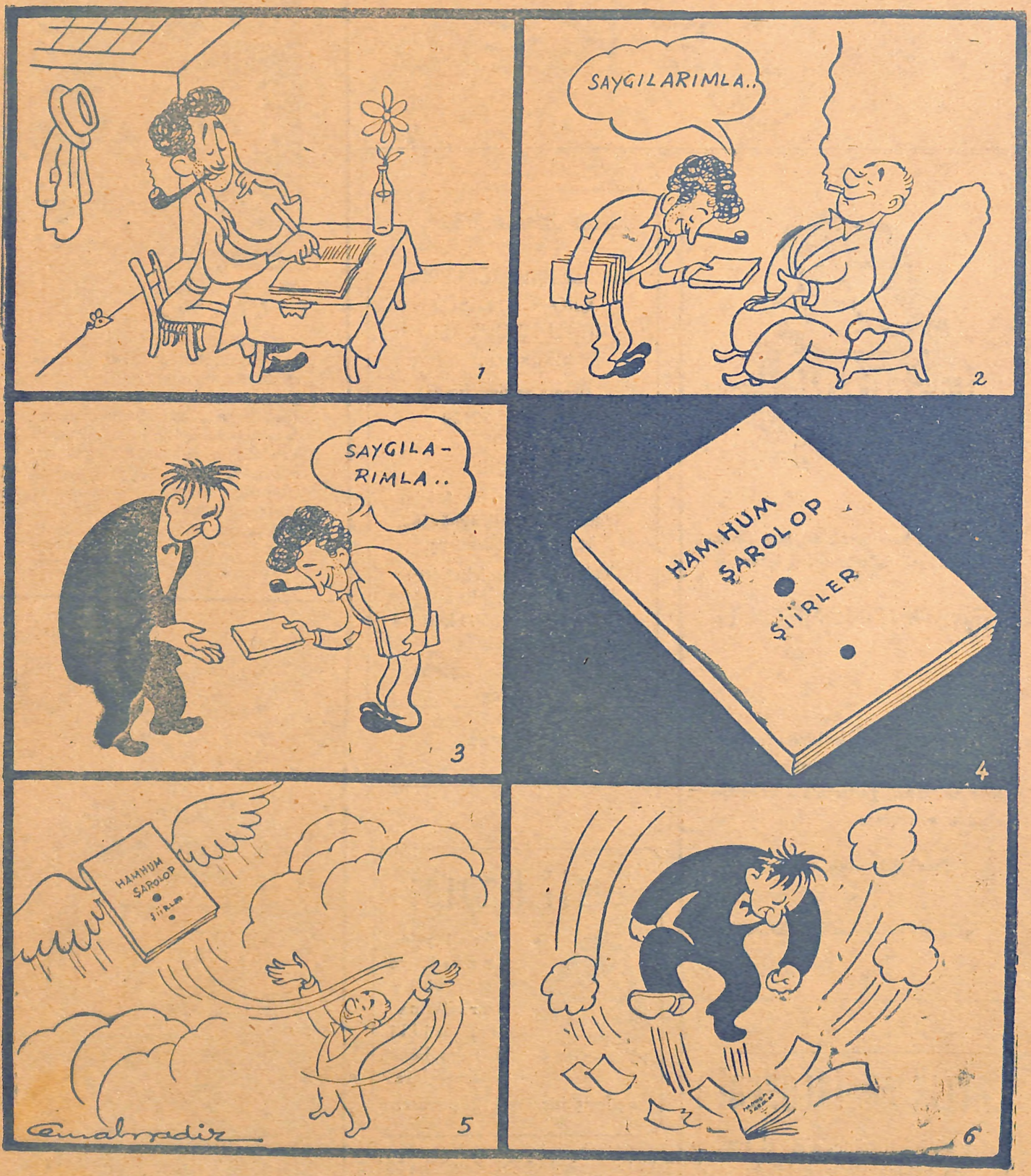

İYİMSERLE KÖTÜMSER: MÜNEKKİT!